

fortrinlig stillet i Henseende til dybt Vand, Besejlingsforhold og Læ for den Vind, der derovre er fremherskende, Nordostpassaten, hvorved man forstaar en gennem lange Tider blæsende Vind fra Nordost. St. Thomas har, som sagt, i Sammenligning med de andre Øer, altsaa de Egne, med hvilke den vil komme til at konkurrere, ganske overordentlige Fortrin, og det er paa disse Fortrin, Lovforslaget bygger. Lovforslagets Hensigt er da at supplere disse naturlige Fortrin med en Række kunstige Hjælpemidler, der skulle sætte Øen i Stand til at konkurrere med Omgivelserne. Det, der agtes udført, er da for det første og som det vigtigste, at man vil indrette et nyt Havnebassin og nye Kajstrækninger og uddybe det eksisterende Farvand paa den Maade, at der bliver dybt Vand ind til disse nye Anlæg, saaledes at der kan bydes de Skibe, der komme ind, enhver Bekvemmelighed, som kan tilvejebringes med de Hjælpemidler, hvorover Nutiden raader. Foruden Kajer skal der selvfølgelig skaffes Pakhuse og Oplagspladser, som ikke alene skulle kunne optage Varerne, men ogsaa muliggøre Anlægget af Fabrikker, som kunne tjene til Forædling af de Produkter, der komme ind, idet det selvfølgelig helst skulde være et Led i hele Udviklingen, at de Varer, der komme ind fra Oplandet, ikke blot skulle kunne omlades, men ogsaa forædles og ompakkes, saaledes at der ogsaa bliver Virksomhed og Fortjeneste paa det Omraade. Endvidere vil der efter Bestemmelsen blive opført Beholdere for flydende Brændsel. Der vil blive gjort yderligere Anstrengelser for at skaffe Dækning for de i Havnen liggende Skibe — jeg tænker paa den Dækmole, der skal lægges ud til Prins Ruperts Klippen —, og sidst, men ikke mindst skal der etableres et Dokanlæg af et Omfang, som hidtil ikke har været kendt i Vestindien. Som det høje Ting maaske vil erindre, kan den nu eksisterende Flydedok kun optage Skibe med 2500 Tons Deplacement, medens den nye skal kunne optage Skibe med 15.000 Tons Deplacement og med et Dybgaende af indtil $9\frac{1}{2}$ m. Hvor meget dette betyder, fremgaar bedst af, hvad den højtærede Minister allerede ved Lovforslagets Forelæggelse nævnede, at de konkurrerende Dokker ere saa forholdsvis smaa, at f. Eks. Flydedokken paa Habana kun kan tage Skibe paa indtil 5600 Tons, Dokken paa Martinique Skibe paa 7500 Tons, Dokken paa Barbados Skibe paa 1200 Tons og Dokken paa Trinidad Skibe paa 4000 Tons.

Det er altsaa Smaaskibe i Sammenligning med dem, den ny Dok paa St. Thomas skal kunne optage. Jeg burde maaske tillige nævne, at det er Tanken, at Kon-sortiet, der søger Koncessionen, skal indrette Vandforsyningsanlæg, Køleanlæg, elektrisk Lys- og Kraft- samt Sporvejs-Anlæg paa Øerne, og at der skulde oprettes traadløs Telegraf, som vil kunne spille en overordentlig stor Rolle, idet den vil give Skibsfarten en Tilknytning til Øerne, hvis Betydning ikke kan overvurderes.

Endelig kommer hertil — det skulde jeg egentlig have nævnt først — sidst, men ikke mindst, at det er Tanken at gøre Øerne til et toldfrit Sted. Dette betyder, at medens man normalt under civiliserede Forhold er henvist til i Handel og Skibsfart at benytte de Institutioner, der hedde Kreditoplag, Frilager og Frihavn, naar man vil være fri for alle de Gener, som en Toldbehandling medfører, er man her gaaet langt videre, nemlig til at sige, at hele det Distrikt, hvorom Interesserne her samle sig, nemlig St. Thomas og St. Jan, gøres fuldstændig toldfrit. Dette betyder, i Sammenligning med de 3 Institutioner, hvorom jeg talte, at man ganske uhindret af Toldskranker vil kunne foretage alle de Manipulationer, hvorom det her drejer sig, altsaa Ind- og Ud-ladning, Varens Forædling, Ompakning o. s. fr., og det har selvfølgelig en kolossal Betydning, at man er fri for alle de Besværligheder, som Toldbehandlingen sædvanlig fører med sig. Den højtærede Minister kaldte det ved Lovforslagets Forelæggelse drastisk, at man havde gjort dette Skridt at gaa over til fuldstændig Toldfrihed paa St. Thomas og St. Jan. Jeg vil være tilbøjelig til at bruge et ganske andet Udtryk, et Udtryk, der grænser op til genialt. I alt Fald vil jeg mene, at det er storslaaet set fra begge Sider, baade fra Ministerens og Selskabets Side, idet der jo kræves betydelige Ofre af dette. Det er stort, at man har kunnet se, at det kunde lønne sig at ofre disse betydelige Beløb, hvorom det her drejer sig. Det høje Ting vil maaske erindre, hvad det drejer sig om, at Selskabet skal yde i givet Tilfælde. Hvis det er nødvendigt, skal Selskabet i en Række af 10 Aar yde Kolonialkassen eller Kommunens Kasse et Tilskud af indtil 100.000 Ercs aarlig, altsaa et ganske betydeligt Beløb; men jeg tvivler ikke om, at det ogsaa for Selskabet vil være en god Forretning at give dette Beløb, naar det til Gengæld vinder denne store Fordel, at være fri for alle Toldforholdsregler med